

Prof. Piotr Jankowski, 2019-09-18 09:27

Prof. Piotr Jankowski

Czy nakłady na poszczególne działy medycyny odpowiadają ich znaczeniu dla stanu zdrowia Polaków?

Dwa tygodnie temu Europejskie Towarzystwo Kardiologiczne opublikowało atlas europejskiej kardiologii. Wśród ponad stu kilkudziesięciu wykresów, map i zestawień można znaleźć kilka interesujących i ważnych informacji, które pozwalają ocenić położenie polskiej kardiologii na tle krajów naszej części świata.

Warto zwrócić uwagę na częstsze niż w większości analizowanych krajów występowanie podwyższonych wartości ciśnienia tętniczego, częstsze nie tylko niż w Czechach czy Danii, ale również w takich krajach jak Serbia, Białoruś, czy Ukraina. Sytuacja w zakresie występowania podwyższonych wartości cholesterolu w polskiej populacji w porównaniu z innymi krajami jest niewiele lepsza. Polska wypada też niekorzystnie pod względem liczby lat przeżytych w niepełnosprawności z powodu chorób układu krążenia. W tym rankingu Polskę wyprzedzają nie tylko Słowenia, Norwegia i Dania, ale też np. Ukraina i Białoruś. Nieco lepiej Polska wypada pod względem przeciętnej długości życia.

Przedstawione przez Europejskie Towarzystwo Kardiologiczne zestawienia pozwalają też ocenić liczbę wykonywanych w Polsce różnych procedur kardiologicznych. W części przypadków liczba wykonywanych w Polsce zabiegów kardiologicznych nie jest mniejsza niż w średnio w krajach Europy Zachodniej. Jednak szczególną uwagę zwraca bardzo mała liczba wykonywanych w Polsce przeznaczyniowych, a więc małoinwazyjnych zabiegów naprawy zastawek serca. Np. w przypadku przeznaczyniowych zabiegów implantacji zastawki aortalnej na 33 sklasyfikowane kraje Polska znajduje się na miejscu 26. Takich zabiegów wykonuje się w Polsce kilkakrotnie mniej (po uwzględnieniu wielkości populacji każdego kraju) niż w takich krajach jak Czechy, Włochy, czy Belgia i 8-9-krotnie mniej niż w Niemczech. Wspomniane zabiegi są na świecie wykonywane coraz częściej, gdyż z jednej strony ich wykonanie wiąże się z wydłużeniem życia pacjentów i poprawą jego jakości, a z drugiej strony pacjenci im poddani między innymi są krócej hospitalizowani w porównaniu z tradycyjnymi zabiegami kardiochirurgicznymi.

Z przedstawionych w atlasie analiz wynika, że liczba zgonów z powodu chorób układu krążenia w analizowanych krajach jest odwrotnie proporcjonalna do wielkości krajowego produktu brutto. Jeszcze ściślejszy związek istnieje między liczbą zgonów z powodu chorób układu krążenia a wydatkami na ochronę zdrowia. Analiza sugeruje, że po trzykrotnym zwiększeniu nakładów (w liczbach bezwzględnych, a nie jako np. odsetek krajowego produktu brutto) można by oczekiwać około dwukrotnego zmniejszenia wartości współczynnika umieralności z powodu chorób serca i naczyń w Polsce, a także dwukrotnego zmniejszenia liczby utraconych z powodu chorób układu krążenia lat życia skorygowanych niesprawnością (ang. disability adjusted life years, DALY).

Najważniejszą grupą przyczyn zgonów Polaków są choroby układu krążenia, z powodu których, według ostatnich analiz, umiera 43% mieszkańców naszego kraju. Drugą co do ważności przyczyną chorób są nowotwory. Wydaje się, że urzędy odpowiedzialne za ochronę zdrowia w Polsce powinny przeanalizować czy nakłady na poszczególne działy medycyny w pełni odpowiadają ich znaczeniu dla stanu zdrowia Polaków. W najbliższych latach mają rosnąć wydatki na ochronę zdrowia w Polsce. Warto rozważyć czy wzrost nakładów nie należy wykorzystać na wyrównanie dysproporcji między zagrożeniem dla społeczeństwa ze strony poszczególnych grup chorób, a nakładami na ich profilaktykę i leczenie. Wybiórcza polityka wobec poszczególnych dziedzin medycyny na pewno nie służy zrównoważonemu rozwojowi.